

Theodor Stolojan este de profesie economist. Incepand din 1972 a ocupat mai multe functii in cadrul Ministerului de Finante:

1972 – 1977 Economist in Departamentul Bugetului Statului;

1978 – 1982 Seful diviziei Contabilitatea Bugetului Statului;

1988 – 1989 Director Adjunct si Director al Departamentului Relatii Valutare si Financiare Internationale; Inspector General in Departamentul Venituri de Stat si Consultant in Ministerul de Finante.

Dupa Revolutia romana din 1989 lucreaza in continuare in cadrul Ministerului Finantelor, ocupand functia de Ministru Adjunct al Finantelor pana in aprilie 1990, apoi pe cea de Ministru al Finantelor, in perioada iunie 1990 – aprilie 1991.

In mai 1991 devine presedintele Agentiei Nationale de Privatizare, lucrând la elaborarea primului proiect al Legii privatizarii si la infiintarea Fondului Proprietatii de Stat (FPS).

Dupa mineriada din septembrie 1991, care a condus la caderea guvernului Petre Roman, Stolojan este investit in functia de Prim-Ministru.

Economia romaneasca trecea printr-un moment dificil, toate cele trei banci de Stat fiind aproape de faliment in acel moment, fapt pentru care Stolojan a trebuit sa ia decizia de recapitalizare a bancilor.

O alta decizie importanta din perioada cat a fost Prim-Ministru (Octombrie 1991 - Noiembrie 1992) a fost liberalizarea preturilor, dar fara liberalizarea cursului de schimb, ceea ce a determinat confiscarea valutei intreprinderilor, a societatilor comerciale si a populatiei obligati s-o schimbe in lei la un curs fixat arbitrar.

In timpul guvernarii sale, Romania s-a confruntat cu un val de proteste sindicale, in timp ce inflatia a continuat sa creasca vertiginos. Ulterior, a lucrat pentru Banca Mondiala si pentru Grupul Tofan.

In 1996 a sustinut candidatura la presedintie a candidatului PDSR Ion Iliescu.

In 2000 a reintrat in politica, candidand pentru presedintie din partea Partidului National Liberal, obtinand 11,78% din voturi, a treia pozitie dupa Ion Iliescu si Corneliu Vadim Tudor.

La Congresul Extraordinar al PNL din august 2002, a fost ales presedintele Partidului National Liberal. In 2003 partidul sau s-a aliat cu Partidul Democrat, condus de Traian Basescu, primarul Bucurestiului, formand Alianta D.A. - Dreptate si Adevar. In februarie 2004, si-a anuntat candidatura la presedintie din partea Aliantei.

Pe 2 octombrie 2004 Stolojan isi anunta retragerea din fruntea PNL si, de asemenea, din cursa prezidentiala, invocand probleme grave de sanatate. Locul sau este preluat de Traian Basescu.

Dupa alegerile din 2004 devine consilier pe probleme economice al presedintelui Traian Basescu. In cadrul PNL adopta o pozitie critica fata presedintele Calin Popescu Tariceanu si de restul conducerii partidului, criza care se acutizeaza in vara anului 2006 si culmineaza cu excluderea sa in 10 octombrie 2006.

In decembrie 2006 liberalii platformisti anunta constituirea Partidului Liberal Democrat (PLD), iar Stolojan devine presedintele noii formatiuni politice.

La alegerile europarlamentare din 25 noiembrie 2007 a candidat pe prima pozitie a listelor Partidului Liberal Democrat si a fost ales deputat in Parlamentul European. La inceputul lunii decembrie 2007 s-a decis fuziunea intre Partidul Democrat (PD) si PLD. Denumirea noii formatiuni politice este Partidul Democrat Liberal (PD-L) iar Theodor Stolojan detine functia de prim-vicepresedinte.

În perspectiva alegerilor generale din 30 noiembrie 2008, pe 12 septembrie 2008 Colegiul Director al PD-L l-a propus, în unanimitate, drept candidat al partidului la funcția de prim-ministru.

Sursa Wikipedia